

KONVENCIJA O PRIZNAVANJU VISOKOŠKOLSKIH KVALIFIKACIJA NA
PODRUČJU EUROPE

Lisabon, 11.travanj, 1997.

Zemlje potpisnice ove Konvencije,

Svjesne činjenice da je pravo na obrazovanje ljudsko pravo, te da visoko školstvo, kao sredstvo stjecanja znanja i njegovog unapređivanja, predstavlja iznimno bogatu kulturnu i znanstvenu vrijednost za pojedince i društvo;

Smatrajući da visoko školstvo treba imati ključnu ulogu u promicanju mira, međusobnog razumijevanja i snošljivosti, te stvaranja međusobnog povjerenja među ljudima i narodima;

Smatrajući da velika raznolikost obrazovnih sustava u Europskoj regiji odražava njezinu kulturnu, društvenu, političku, filozofsku, vjersku i gospodarsku raznolikost, te da je iznimna vrijednost koju treba u potpunosti cijiniti;

Želeći omogućiti svim ljudima regije da u potpunosti koriste veliku vrijednost te raznovrsnosti, olakšavajući stanovnicima svake države i studentima obrazovnih ustanova svake zemlje potpisnice pristup obrazovnim mogućnostima drugih zemalja, točnije olakšavajući njihova nastojanja da nastave svoje školovanje ili da završe razdoblje studija u visokoškolskim ustanovama tih drugih zemalja;

Smatrajući da je priznavanje studija, svjedodžbi, diploma i stupnjeva stečenih u drugoj zemlji Europske regije važna mjera za promicanje akademske mobilnosti između stranaka;

Pridajući veliku važnost načelu institucijske autonomije, te svjesne potrebe podržavanja i zaštite toga načela;

Uvjerene kako je pravedno priznavanje kvalifikacija ključni čimbenik prava na obrazovanje i odgovornost društva;

Uzimajući u obzir konvencije Vijeća Europe i UNESCO-a o akademskom priznavanju u Europi:

Europsku konvenciju o ekvivalenciji diploma na temelju kojih je moguće steći pravo na upis u visokoškolske ustanove (1953., ETS br. 15) i njezin Protokol (1964., ETS br. 49);

Europsku konvenciju o priznavanju trajanja visokoškolskih studija (1956., ETS br. 21);

Europsku konvenciju o akademskom priznavanju sveučilišnih kvalifikacija (1959., ETS br. 32);

Konvenciju o priznavanju visokoškolskih studija, diploma i stupnjeva u državama područja Europe (1979.);

Europsku konvenciju o općoj ekvivalenciji trajanja sveučilišnih studija (1990., ETS br. 138);

Uzimajući u obzir i Međunarodnu konvenciju o priznavanju visokoškolskih studija, diploma i akademskih stupnjeva u arapskim i europskim državama koje graniče s Mediteranom (1976.), prihvaćenu u okviru UNESCO-a, a koja djelomično pokriva akademsko priznavanje u Europi;

Imajući na umu da ovu Konvenciju treba razmatrati u kontekstu konvencija UNESCO-a i međunarodnih preporuka koje pokrivaju druge regije svijeta, kao i potrebu za boljom razmjenom informacija među tim regijama;

Svjesne promjena velikih razmjera u visokom školstvu u Europskoj regiji od prihvaćanja tih Konvencija, što je dovelo do znatnog povećanja raznolikosti unutar i između

nacionalnih visokoškolskih sustava, te do potrebe prihvaćanja pravnih instrumenata i prakse koji bi odražavali takav razvitak;

Svjesne potrebe za pronalaženjem zajedničkih rješenja za praktične probleme priznavanja u Europskoj regiji;

Svjesne potrebe za poboljšanjem sadašnje prakse priznavanja i potrebe da je se učini preglednijom i prilagođenijom sadašnjem stanju visokoga školstva u Europskoj regiji; Uvjerene u pozitivno značenje Konvencije izrađene i prihvaćene pod zajedničkim okriljem Vijeća Europe i UNESCO-a koja bi davala okvir za daljnji razvitak prakse priznavanja u Europskoj regiji;

Svjesne važnosti uspostave stalnih provedbenih mehanizama radi primjene načela i odredbi ove Konvencije;

Usvojile su sljedeće:

I dio. – DEFINICIJE

Članak 1.

U svrhu ove Konvencije, izrazi koji su navedeni u nastavku imat će sljedeće značenje:

Pristup (visokom obrazovanju)

Pravo kvalificiranih kandidata da traže i da budu uzeti u obzir za prijam u visoko obrazovanje.

Prijam (u visokoškolske ustanove i programe)

Akt ili sustav kojim se kvalificiranim kandidatima dopušta pohađanje visokoškolskog studija u određenoj ustanovi i/ili programu.

Vrednovanje (ustanova ili programa)

Postupak određivanja obrazovne kvalitete visokoškolske ustanove ili programa.

Vrednovanje (pojedinačnih kvalifikacija)

Pisano vrednovanje koje daje nadležno tijelo o stranim kvalifikacijama pojedinca.

Tijelo nadležno za priznavanje

Tijelo koje je službeno ovlašteno za donošenje obvezujućih odluka o priznavanju stranih kvalifikacija.

Visoko obrazovanje

Sve vrste studija, ili skupina studija obrazovanja ili obrazovanja za istraživački rad nakon srednje škole koje nadležna tijela zemlje potpisnice priznaju kao dio svoga sustava visokog školstva.

Visokoškolska ustanova

Ustanova za stjecanje visokog obrazovanja, a za koju nadležno tijelo zemlje potpisnice priznaje da je dio njezinog sustava visokog školstva.

Visokoškolski program

Studij za koji nadležno tijelo zemlje potpisnice priznaje da pripada njegovom sustavu visokog školstva i čijim završavanjem student stječe visokoškolsku kvalifikaciju.

Razdoblje studija

Svaki sastavni dio visokoškolskoga programa koji je vrednovan i dokumentiran i koji, iako sam za sebe nije potpuni program studija, predstavlja značajno stjecanje znanja ili vještine.

KVALIFIKACIJA

A. Visokoškolska kvalifikacija

Svaki stupanj, diploma ili neka druga svjedodžba koju je izdalo nadležno tijelo i kojim se potvrđuje uspješno završen visokoškolski program.

B. Kvalifikacija koja omogućava pristup visokom obrazovanju

Svaka diploma ili neka druga svjedodžba koju je izdalo nadležno tijelo i kojom se potvrđuje da je uspješno završen obrazovni program, a nositelju kvalifikacije daje pravo da ga se uzme u obzir za prijam u visoko obrazovanje (vidi definiciju pristupa).

Priznavanje

Formalno potvrđivanje vrijednosti strane obrazovne kvalifikacije s obzirom na omogućavanje pristupa obrazovanju i/ili zapošljavanju, koje je izdalo nadležno tijelo.

ZAHTJEVI

A. Opći zahtjevi

Uvjeti koje u svim slučajevima treba ispuniti za pristup obrazovanju ili njegovoj određenoj razini, ili za davanje visokoškolske kvalifikacije određene razine.

B. Posebni zahtjevi

Uvjeti koje uz opće zahtjeve treba ispuniti radi prijama u određeni visokoškolski program ili za davanje posebne visokoškolske kvalifikacije u određenom polju studija.

II dio. – NADLEŽNOST TIJELA

Članak II.1.

1. Kad su središnja tijela neke zemlje potpisnice nadležna odlučivati o priznavanju, ta će zemlja potpisnica odmah biti vezana odredbama ove Konvencije, te će poduzeti potrebne mjere za osiguranje provedbe njezinih odredaba na svojem području.

Kad su sastavni dijelovi zemlje potpisnice nadležni odlučivati o priznavanju, zemlja potpisnica će dostaviti jednom od tijela kojem je Konvencija povjerena kratku izjavu o

svojem ustavnom stanju ili ustrojstvu, u trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, ili kasnije u svako doba. U takvim će slučajevima, tako imenovana nadležna tijela sastavnih dijelova zemalja potpisnica poduzeti potrebne mjere za osiguranje provedbe odredaba ove Konvencije na svojem državnom području.

2. Kad su pojedine visokoškolske ustanove ili druge pravne osobe ili tijela nadležni odlučivati o priznavanju, svaka će zemlja potpisnica, sukladno svojem ustavnom stanju ili ustrojstvu proslijediti tekst ove Konvencije tim ustanovama, pravnim osobama ili tijelima i poduzet će sve moguće mjere za poticanje povoljnog razmatranja i primjene njezinih odredaba.

3. Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se, *mutatis mutandis*, na obveze stranaka prema narednim člancima ove Konvencije.

Članak II.2.

U vrijeme potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, ili kasnije u svako doba, svaka država, Sveta Stolica ili Europska zajednica izvijestit će jedno od tijela kojem je Konvencija povjerena o tijelima koja su nadležna za donošenje različitih kategorija odluka o priznavanju.

Članak II.3.

Ništa iz sadržaja ove Konvencije ne smije narušavati bilo koju povoljniju odredbu koju je izdala jedna od stranaka ili ona koja može postati strankom ove Konvencije.

III dio. – OSNOVNA NAČELA VREDNOVANJA KVALIFIKACIJA

Članak III.1.

1. Nositelji kvalifikacija koje je izdala jedna od zemalja potpisnica imat će, na zahtjev podnesen nadležnom tijelu, odgovarajući pristup vrednovanju tih kvalifikacija.

2. U vezi s time nije dopuštena nikakva diskriminacija osobe koja se prijavljuje po bilo kojoj osnovi kao što je spol, rasa, boja kože, invaliditet, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo uvjerenje, nacionalnost, etničko ili socijalno podrijetlo, povezanost s nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status, ili na osnovu bilo kakvih drugih okolnosti koje nisu povezane s vrijednošću kvalifikacije čije se priznavanje traži. Kako bi se osiguralo to pravo, svaka se stranka obvezuje poduzeti odgovarajuće mjere za vrednovanje prijave za priznavanje kvalifikacija isključivo na osnovi postignutih znanja i vještina.

Članak III.2.

Svaka će stranka osigurati da postupci i kriteriji koji se koriste u vrednovanju i priznavanju kvalifikacija budu jasni, smisleni i pouzdani.

Članak III.3.

1. Odluke o priznavanju donosit će se na osnovi odgovarajućih obavijesti o kvalifikacijama čije se priznavanje traži.

2. U prvom redu, odgovornost za pružanje odgovarajućih informacija leži na podnositelju zahtjeva, koji je dužan pružiti takve informacije sa ispravnom namjerom.

3. Pored obveze podnositelja zahtjeva, ustanove koje su izdale određene kvalifikacije dužne su na zahtjev podnositelja pružiti u razumnom roku važne obavijesti nositelju kvalifikacije, ustanovi ili nadležnim tijelima zemlje u kojoj se traži priznavanje.

4. Stranke će na odgovarajući način uputiti ili poticati sve obrazovne ustanove u okviru svojega obrazovnog sustava, da ispune svaki razumni zahtjev za davanje obavijesti u svrhu vrednovanja kvalifikacija dobivenih u tim ustanovama.

5. Odgovornost za dokazivanje da zahtjev ne ispunjava uvjete leži na tijelu koje obavlja vrednovanje.

Članak III.4.

Radi olakšavanja priznavanja kvalifikacija, svaka će stranka osigurati pružanje odgovarajućih i jasnih obavijesti o svojem obrazovnom sustavu.

Članak III.5.

Odluke o priznavanju donosit će se u razumnom roku, koji će unaprijed utvrditi tijelo nadležno za priznavanje, računajući od trenutka kada će sve potrebne obavijesti za ispitivanje zahtjeva biti pribavljene. Ako priznavanje bude uskraćeno, navest će se razlozi za odbijanje priznavanja te će se podnositelj zahtjeva obavijestiti o mogućim mjerama koje može poduzeti kako bi kasnije dobio priznavanje. Ako priznavanje bude uskraćeno, ili ako odluka ne bude donesena, podnositelj zahtjeva mora moći podnijeti žalbu u razumnom roku.

IV dio. – PRIZNAVANJE KVALIFIKACIJA KOJE OMOGUĆAVAJU PRISTUP VISOKOM ŠKOLSTVU

Članak IV.1.

Svaka će stranka priznati, radi omogućavanja pristupa programima koji pripadaju njezinom visokoškolskom sustavu, kvalifikacije koje su izdale druge zemlje potpisnice i koje zadovoljavaju u toj zemlji opće zahtjeve za pristup visokom obrazovanju, osim ako se ne utvrdi da postoji bitna razlika između uvjeta za pristup u zemlji u kojoj je kvalifikacija stečena i uvjeta pristupa u zemlji u kojoj se priznavanje kvalifikacije traži.

Članak IV.2.

U suprotnom, bit će dovoljno da stranka omogući nositelju kvalifikacije koja je izdana u nekoj drugoj zemlji potpisnici, na njegov zahtjev, dobivanje vrednovanja te kvalifikacije, pa da se odredbe članka IV.1. primijene, *mutatis mutandis*, na taj slučaj.

Članak IV.3.

Ako kvalifikacija daje pristup jedino određenim vrstama visokoškolskih ustanova ili programa u zemlji potpisnici kod koje je kvalifikacija stečena, svaka će druga zemlja potpisnica odobriti nositeljima takvih kvalifikacija pristup sličnim posebnim programima u ustanovama koje pripadaju njezinom visokoškolskom sustavu, osim ako se može dokazati da postoji bitna razlika između uvjeta za pristup u zemlji u kojoj je kvalifikacija stečena i u zemlji u kojoj se traži priznavanje.

Članak IV.4.

Kad prijam u određene visokoškolske programe, dodatno uz opće zahtjeve za primanje, ovisi o ispunjenju posebnih zahtjeva, nadležna tijela dotične zemlje potpisnice mogu postaviti te iste dodatne zahtjeve nositeljima kvalifikacija stečenih u drugim zemljama potpisnicama ili vrednovati ispunjavaju li tražitelji s kvalifikacijama stečenim u drugim zemljama potpisnicama jednakovrijedne zahtjeve.

Članak IV.5.

Ako srednjoškolske svjedodžbe, u zemlji potpisnici u kojoj su stečene, omogućavaju pristup visokoškolskom obrazovanju jedino ako su praćene potvrđama o položenim dopunskim ispitima kao preduvjetom prijama, druge zemlje potpisnice mogu uvjetovati istim zahtjevima ili ponuditi neku drugu mogućnost za zadovoljavanje tih dodatnih zahtjeva u okviru njihovih obrazovnih sustava. Svaka država, Sveta Stolica ili Europska zajednica mogu u trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, ili kasnije u svako doba, izvijestiti jedno od tijela kojem je povjerena Konvencija o korištenju odredbama ovoga članka, određujući na koje zemlje potpisnice namjeravaju primijeniti ovaj članak kao i razloge koji opravdavaju te mjere.

Članak IV.6.

Ne dovodeći u pitanje odredbe članaka IV.1., IV.2., IV.4. i IV.5., prijam u neku visokoškolsku ustanovu, ili u neki program u okviru takve ustanove može biti podvrgnut ograničenjima ili odabiru. U slučajevima u kojima je prijam u visokoškolsku ustanovu i/ili u program podvrgnut odabiru, postupak prijama treba se tako odrediti da se vrednovanje stranih kvalifikacija ostvari u skladu s načelima pravičnosti i nediskriminacije opisanim u odjeljku III.

Članak IV.7.

Ne dovodeći u pitanje odredbe članaka IV.1., IV.2., IV.3., IV.4. i IV.5., pristup u određenu visokoškolsku ustanovu može se uvjetovati dokazom da podnositelj zahtjeva u dovoljnoj mjeri vlada nastavnim jezikom ili jezicima u dotičnoj ustanovi, ili drugim predviđenim jezicima.

Članak IV.8.

U strankama u kojima se pristup visokom obrazovanju može dobiti na osnovu netradicionalnih kvalifikacija, slične će se kvalifikacije dobivene u drugim strankama vrednovati na sličan način kao i netradicionalne kvalifikacije stečene u zemlji potpisnici u kojoj se traži priznavanje.

Članak IV.9.

U svrhu prijama u visokoškolske programe, svaka stranka može odrediti da priznavanje kvalifikacija koje su izdale strane obrazovne ustanove koje djeluju na njezinu području ovisi o posebnim zahtjevima nacionalnog zakonodavstva ili o posebnim sporazumima sklopljenim sa zemljom potpisnicom iz koje te ustanove potječu.

V dio. – PRIZNAVANJE RAZDOBLJA STUDIJA

Članak V.1.

Svaka će zemlja potpisnica priznati razdoblja studija završene u okviru nekog visokoškolskog programa druge zemlje potpisnice. Takvo će priznavanje obuhvatiti razdoblja studija koji vode završavanju visokoškolskog programa kod zemlje potpisnice

kod koje se priznavanje traži, osim ako se ne utvrde bitne razlike između razdoblja studija završenih u drugoj zemlji i dijela visokoškolskog programa kojeg bi oni zamijenili kod zemlje kod koje se traži priznavanje.

Članak V.2.

U suprotnom će biti dovoljno da zemlja potpisnica omogući osobi koja je završila neko razdoblje studija u okviru visokoškolskog programa u drugoj zemlji potpisnici, da dobije vrednovanje toga dijela studija, na zahtjev dotične osobe, pa da se odredbe članka V.1. primijene, mutatis mutandis, na taj slučaj.

Članak V.3.

Svaka će stranka osobito olakšati priznavanje dijela studija:

- a) ako postoji prethodni sporazum između, s jedne strane, visokoškolske ustanove ili nadležnoga tijela odgovornog za relevantno razdoblje studija i, s druge strane, visokoškolske ustanove ili nadležnoga tijela odgovornog za traženo priznavanje; i
- b) ako visokoškolska ustanova u kojoj je završeno razdoblje studija izda svjedodžbu ili prijepis ocjena, potvrđujući da je student uspješno ispunio propisane zahtjeve za to razdoblje studija.

VI dio. – PRIZNAVANJE VISOKOŠKOLSKIH KVALIFIKACIJA

Članak VI.1.

U mjeri u kojoj se odluka o priznavanju zasniva na znanju i vještinama potvrđenim visokoškolskom kvalifikacijom, svaka će zemlja potpisnica priznati visokoškolske kvalifikacije stečene u drugoj zemlji potpisnici, osim ako se utvrde bitne razlike između kvalifikacija za koje se traži priznavanje i odgovarajuće kvalifikacije u zemlji u kojoj se traži priznavanje.

Članak VI.2.

U suprotnom, bit će dovoljno da stranka omogući nositelju visokoškolske kvalifikacije izdane u nekoj drugoj zemlji potpisnici, na njegov zahtjev, dobivanje vrednovanja te kvalifikacije, pa da se odredbe članka VI.1. primijene, mutatis mutandis, na taj slučaj.

Članak VI.3.

Priznavanje u jednoj zemlji potpisnici visokoškolske kvalifikacije izdane u drugoj zemlji potpisnici, imat će jednu ili obje od navedenih posljedica:

a) pristup daljnjem visokoškolskom studiju, uključujući važne ispite, i/ili pripremu za doktorat, pod istim uvjetima koji se primjenjuju na nositelje kvalifikacija stranke u kojoj se priznavanje traži;

b) uporabu akademskog naslova, u skladu sa zakonima i propisima zemlje potpisnice u kojoj se priznavanje traži, ili njezinom jurisdikcijom nad time.

Pored toga, priznavanje može olakšati pristup tržištu rada u skladu sa zakonima i propisima stranke u kojoj se traži priznavanje, ili njezinom jurisdikcijom nad time.

Članak VI.4.

Vrednovanje neke visokoškolske kvalifikacije u jednoj od zemalja potpisnica, a koju je izdala druga zemlja potpisnica, može biti u obliku:

a) savjeta u opću svrhu zapošljavanja;

b) savjeta nekoj obrazovnoj ustanovi u svrhu prijama u njezine programe;

c) savjeta bilo kojem drugom tijelu nadležnom za priznavanje.

Članak VI.5.

Svaka zemlja potpisnica može priznavanje visokoškolskih kvalifikacija koje su izdale strane obrazovne ustanove koje djeluju na njezinu području uvjetovati posebnim zahtjevima nacionalnoga zakonodavstva ili posebnim sporazumima sklopljenim sa strankom iz koje te ustanove potječu.

VII dio. – PRIZNAVANJE KVALIFIKACIJA IZBJEGLICA, PROGNAZIKA I OSOBA U SITUACIJI SLIČNOJ IZBJEGLIČKOJ

Članak VII.

Svaka će zemlja potpisnica poduzeti sve moguće i razumne mjere u okviru svojega obrazovnoga sustava i u skladu s ustavnim, zakonskim i podzakonskim propisima radi razvijanja postupka pravičnoga i brzoga utvrđivanja ispunjavaju li izbjeglice, prognanici i osobe u situaciji sličnoj izbjegličkoj tražene zahtjeve za pristup visokoškolskom obrazovanju, za nastavljjanje visokoškolskoga programa ili za zapošljavanje, čak i u slučajevima u kojima se kvalifikacije stečene u jednoj zemlji potpisnici ne mogu dokazati na temelju isprava.

VII dio. – OBAVIJESTI O VREDNOVANJU VISOKOŠKOLSKIH USTANOVA I PROGRAMA

Članak VIII.1.

Svaka će zemlja potpisnica pružiti prikladne obavijesti o svim ustanovama koje pripadaju njezinu visokoškolskom sustavu i o svakom programu koji one izvode radi omogućavanja nadležnim tijelima drugih zemalja potpisnica da provjere opravdava li kvaliteta kvalifikacija izdanih u tim ustanovama priznavanje u zemlji potpisnici u kojoj se ono traži. Takve će obavijesti imati sljedeći oblik:

a) ako su zemlje potpisnice utemeljile sustav formalnoga vrednovanja visokoškolskih ustanova i programa:

obavijesti o metodama i rezultatima toga vrednovanja, te o normama kvalitete svojstvene svakom tipu visokoškolske ustanove koja izdaje kvalifikacije i o programima koji do njih vode.

b) ako stranke nisu utemeljile sustav formalnoga vrednovanja visokoškolskih ustanova i programa: obavijesti o priznavanju raznih kvalifikacija dobivenih u bilo kojoj visokoškolskoj ustanovi, ili u okviru bilo kojega od visokoškolskih programa, koji pripadaju njihovim visokoškolskim sustavima.

Članak VIII.2.

Svaka će zemlja potpisnica donijeti odgovarajuće propise radi razvitka, održavanja i pripremanja:

- a) pregleda različitih tipova visokoškolskih ustanova koje pripadaju njezinu visokoškolskom sustavu, s osebujnim obilježjima svakog tipa ustanove;
- b) popisa priznatih ustanova (javnih i privatnih) koje pripadaju njezinu visokoškolskom sustavu, naznačujući njihove ovlasti za davanje različitih tipova kvalifikacija i zahtjeve pristupa svakom tipu ustanove i programa;
- c) opisa visokoškolskih programa;
- d) popisa obrazovnih ustanova smještenih izvan njezina područja, za koje zemlja potpisnica smatra da pripadaju njezinu obrazovnom sustavu.

IX dio. – OBAVIJESTI O PRIZNAVANJU

Članak IX.1.

Radi olakšavanja priznavanja visokoškolskih kvalifikacija, stranke se obvezuju utemeljiti pregledne sustave cjelovitog opisa stečenih kvalifikacija.

Članak IX.2.

1. Priznajući potrebu za bitnim, ispravnim i suvremenim obavijestima, svaka će zemlja potpisnica osnovati ili održavati nacionalni izvještajni centar i izvijestiti jedno od tijela kojem je Konvencija povjerena o njegovu osnivanju ili o promjenama koje se njega tiču.

2. Kod svake će stranke, nacionalni izvještajni centar:

- a) olakšavati pristup pouzdanim i ispravnim obavijestima o visokoškolskom sustavu i kvalifikacijama zemlje u kojoj je smješten;
- b) olakšavati pristup obavijestima o visokoškolskim sustavima i kvalifikacijama drugih zemalja potpisnica;
- c) davati savjete ili obavijesti o pitanjima priznavanja i vrednovanja kvalifikacija, u skladu s nacionalnim zakonima i drugim propisima ili pravilima.

3. Svaki će nacionalni izvještajni centar imati na raspolaganju potrebna sredstva kako bi mogao obavljati svoje funkcije.

Članak IX.3.

Putem nacionalnih izvještajnih centara ili na drugi način, zemlje potpisnice će poticati uporabu Dopunske diplome UNESCO-a/Vijeća Europe ili bilo kakvog sličnog dokumenta visokoškolskih ustanova zemalja potpisnica.

X dio. – MEHANIZMI PROVEDBE

Članak X.1.

Sljedeća će tijela nadzirati, poticati i olakšavati provedbu Konvencije:

- a) Odbor Konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija u Europskoj regiji;
- b) Europska mreža nacionalnih izvještajnih centara o akademskoj mobilnosti i priznavanju (Mreža ENIC), osnovana odlukom Odbora ministara Vijeća Europe 9. lipnja 1994. i Regionalne komisije UNESCO-a za Europu 18. lipnja 1994.

Članak X.2.

1. Ovom se Konvencijom osniva Odbor Konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija u Europskoj regiji (u daljnjem tekstu »Odbor«). On će se sastojati od po jednog predstavnika svake stranke.

2. U svrhe članka X.2., izraz »zemlja potpisnica« neće se primjenjivati na Europsku zajednicu.

3. Države spomenute u članku XI.1.1. i Sveta Stolica, ako nisu zemlje potpisnice ove Konvencije, Europska zajednica i predsjednik Mreže ENIC, mogu sudjelovati na sastancima Odbora kao promatrači.

Predstavnici vladinih i nevladinih organizacija aktivni na polju priznavanja u regiji također mogu biti pozvani da prisustvuju sastancima Odbora kao promatrači.

4. Predsjednik Regionalnog odbora UNESCO-a za primjenu Konvencije o priznavanju visokoškolskih studija, diploma i stupnjeva u državama koje pripadaju Europskoj regiji također će biti pozvan da sudjeluje na sastancima Odbora kao promatrač.

5. Odbor će poticati primjenu ove Konvencije i nadgledati njezinu provedbu. U tu svrhu on može prihvaćati, većinom zemalja potpisnica, preporuke, izjave, protokole i modele dobre prakse radi pomaganja nadležnim tijelima zemalja potpisnica pri provedbi Konvencije i pri ispitivanju zahtjeva za priznavanje visokoškolskih kvalifikacija. Iako one nisu obvezane takvim tekstovima, zemlje potpisnice će ih nastojati u najvećoj mogućoj mjeri primjenjivati, upoznavati s njima nadležna tijela i poticati njihovu primjenu. Odbor će tražiti mišljenje Mreže ENIC prije donošenja odluka.

6. Odbor će izvješćivati nadležna tijela Vijeća Europe i UNESCO-a.

7. Odbor će održavati veze s Regionalnim odborom UNESCO-a za primjenu Konvencija o priznavanju visokoškolskih studija, diploma i stupnjeva usvojenih pod okriljem UNESCO-a.

8. Većina stranaka predstavlja kvorum.

9. Odbor će prihvatiti svoj poslovnik. Sastajat će se na redovnim sastancima barem svake tri godine. Odbor će se sastati po prvi put u roku godinu dana od stupanja ove Konvencije na snagu.

10. Tajništvo Odbora bit će povjereno zajednički glavnom tajniku Vijeća Europe i generalnom direktoru UNESCO-a.

Članak X.3.

1. Svaka će zemlja potpisnica imenovati, kao člana Europske mreže nacionalnih izvještajnih centara za akademsku mobilnost i priznavanje (Mreža ENIC), nacionalni izvještajni centar osnovan ili održavan na temelju članka IX.2. U slučaju kad je u zemlji potpisnici osnovano ili održavano više nacionalnih izvještajnih centara na temelju članka IX.2., oni će biti članovima Mreže, ali će dotični nacionalni izvještajni centri imati ukupno samo jedan glas.

2. Mreža ENIC će, u svojem sastavu ograničenom na nacionalne izvještajne centre stranaka ove Konvencije, podupirati i pomagati praktičnu provedbu Konvencije od strane nadležnih nacionalnih tijela. Mreža će se sastajati barem jednom godišnje na plenarnoj sjednici. Ona će izabrati predsjednika i upravu u skladu sa svojim mandatom.

3. Tajništvo Mreže ENIC bit će povjereno zajednički glavnom tajniku Vijeća Europe i generalnom direktoru UNESCO-a.

4. Stranke će, putem Mreže ENIC, surađivati s nacionalnim izvještajnim centrima drugih stranaka, osobito im omogućavajući prikupljanje svih obavijesti korisnih nacionalnim izvještajnim centrima u njihovim aktivnostima povezanim s akademskim priznavanjem i mobilnošću.

XI dio. – ZAVRŠNE ODREDBE

Članak XI.1.

1. Ova će Konvencija biti otvorena za potpisivanje:

a) državama članicama Vijeća Europe;

b) državama članicama UNESCO-a Europske regije;

c) svakoj drugoj potpisnici, državi ugovornici ili stranci Europske kulturne konvencije Vijeća Europe i/ili UNESCO-ve Konvencije o priznavanju visokoškolskih studija, diploma i stupnjeva u državama koje pripadaju Europskoj regiji, pozvanim na Diplomatsku konferenciju ovlaštenu za prihvatanje ove Konvencije.

2. Ove države i Sveta Stolica mogu izraziti svoj pristanak da budu vezane:

a) potpisivanjem bez rezerve ratifikacije, prihvata ili odobrenja; ili

b) potpisivanjem uz rezervu ratifikacije, prihvata ili odobrenja, kojem slijedi ratifikacija, prihvata ili odobrenje; ili

c) pristupom.

3. Potpisivanje će se obaviti kod jednog od tijela kojem je Konvencija povjerena. Isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu položiti će se kod jednog od tih tijela.

Članak XI.2.

Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od mjesec dana kad su pet država, uključujući barem tri države članice Vijeća Europe i/ili UNESCO-ve Europske regije, izrazile svoj pristanak da budu vezane Konvencijom. Za svaku drugu državu ona stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od mjesec dana od dana izražavanja njezinoga pristanka da bude vezana Konvencijom.

Članak XI.3.

1. Nakon stupanja ove Konvencije na snagu, svaka država koja ne spada u jednu od kategorija popisanih u članku XI.1. moći će zatražiti pristup ovoj Konvenciji. Svaki će zahtjev u tu svrhu biti upućen jednom od tijela kojem je Konvencija povjerena koji će ga dostaviti zemljama potpisnicama barem tri mjeseca prije sastanka Odbora Konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija u Europskoj regiji. Tijelo kojem je Konvencija povjerena će također izvijestiti Odbor ministara Vijeća Europe i Izvršni odbor UNESCO-a.

2. Odluka da se država koja to zatraži pozove na pristup ovoj Konvenciji donijet će se dvotrećinskom većinom stranaka.

3. Nakon stupanja ove Konvencije na snagu, Europska zajednica može joj pristupiti na temelju zahtjeva njezinih država članica, koji će biti upućen jednom od tijela kojem je Konvencija povjerena. U tom slučaju neće se primijeniti članak XI. 3. stavak 2.

4. Za svaku državu koja pristupi ili za Europsku zajednicu, Konvencija će stupiti na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od mjesec dana od polaganja isprave o pristupu Konvenciji kod jednog od tijela kojem je Konvencija povjerena.

Članak XI.4.

1. Stranke ove Konvencije koje su istodobno stranke jedne ili više sljedećih konvencija: Europske konvencije o ekvivalenciji diploma na temelju kojih je moguće stupiti u visokoškolske ustanove (1953., ETS br. 15) i njezina Protokola (1964., ETS br. 49);

Europske konvencije o priznavanju trajanja visokoškolskih studija (1956., ETS br. 21);

Europske konvencije o akademskom priznavanju sveučilišnih kvalifikacija (1959., ETS br. 32);

Konvencije o priznavanju visokoškolskih studija, diploma i stupnjeva u arapskim i europskim državama na Mediteranu (1976.);

Konvencije o priznavanju visokoškolskih studija, diploma i stupnjeva u državama područja Europe (1979.);

Europske konvencije o općoj ekvivalenciji trajanja sveučilišnih studija (1990., ETS br. 138);

a) primjenjivat će odredbe ove Konvencije u svojim međusobnim odnosima;

b) nastavit će primjenjivati gore spomenute Konvencije kojih su stranke, u svojim odnosima s drugim državama strankama tih Konvencija, a koje nisu stranke ove Konvencije.

2. Zemlje potpisnice ove Konvencije obvezuju se da neće postati strankom bilo koje Konvencije spomenute u stavku 1. koje one još nisu stranke, s izuzetkom Međunarodne konvencije o priznavanju visokoškolskih studija, diploma i stupnjeva u arapskim i europskim državama koje graniče s Mediteranom.

Članak XI.5.

1. Svaka država može, u vrijeme potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, odrediti na koje će se područje ili područja primjenjivati ova Konvencija.

2. Svaka država može kasnije u svako doba, izjavom upućenom jednom od tijela kojem je Konvencija povjerena, proširiti primjenu ove Konvencije na svako drugo u izjavi određeno područje. Glede takvoga područja, Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od mjesec dana od dana tijelo kojem je Konvencija povjerena primi takvu izjavu.

3. Svaka izjava dana prema dva prethodna stavka može se, glede svakog područja određenog u takvoj izjavi, povući sa obavijesti upućenoj jednom od tijela kojem je Konvencija povjerena. Povlačenje će stupiti na snagu prvoga dana mjeseca nakon isteka razdoblja od mjesec dana od dana kada tijelo kojem je Konvencija povjerena primi takvu obavijest.

Članak XI.6.

1. Svaka stranka može u svako doba, otkazati ovu Konvenciju sa obavijesti upućenoj jednom od tijela kojem je Konvencija povjerena.

2. Takav će otkaz stupiti na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od dvanaest mjeseci od dana kada tijelo kojem je Konvencija povjerena primi obavijest.

Međutim, takav otkaz neće utjecati na odluke o priznavanju koje su prethodno donošene sukladno odredbama ove Konvencije.

3. Prestanak ili suspenzija primjene ove Konvencije kao posljedica toga što je neka stranka prekršila odredbe bitne za ostvarenje cilja ili svrha ove Konvencije, provest će se u skladu s međunarodnim pravom.

Članak XI.7.

1. Svaka država, Sveta Stolica ili Europska zajednica može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, izjaviti da pridržava pravo da ne primijeni, u cijelosti ili djelomično, jedan ili više slijedećih članaka ove Konvencije:

Članak IV.8.

Članak V.3.

Članak VI.3.

Članak VIII.2.

Članak IX.3.

Nikakve druge rezerve nisu dopuštene.

2. Svaka zemlja potpisnica koja je stavila rezervu prema prethodnom stavku može je u potpunosti ili djelomično povući obavijesti upućenoj jednom od tijela kojem je Konvencija povjerena. Povlačenje će djelovati od dana kada tijelo kojem je Konvencija povjerena primi takvu obavijest.

3. Zemlja potpisnica koja je stavila rezervu na odredbe ove Konvencije ne može zahtijevati primjenu te odredbe od bilo koje druge zemlje potpisnice; ona može, međutim, ukoliko je rezerva djelomična ili uvjetna, zahtijevati primjenu te odredbe u mjeri u kojoj ju je sama prihvatila.

Članak XI.8.

1. Odbor Konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija u Europskoj regiji može usvojiti nacrt izmjena ove Konvencije dvotrećinskom većinom zemalja potpisnica. Svaki tako usvojen nacrt izmjena bit će uključen u Protokol uz ovu Konvenciju. Protokol će odrediti uvjete svoga stupanja na snagu za koje će, u svakom slučaju, biti potreban pristanak zemalja potpisnica da njime budu vezane.

2. Nikakve izmjene Odjeljka III. Konvencije nisu moguće po postupku iz stavka 1. ovoga članka.

3. Svaki prijedlog izmjena priopćit će se jednom od tijela kojem je Konvencija povjerena koji će ga dostaviti zemljama potpisnicama barem tri mjeseca prije sastanka Odbora. Tijelo kojem je Konvencija povjerena će također izvijestiti Odbor ministara Vijeća Europe i Izvršni odbor UNESCO-a.

Članak XI.9.

1. Glavni tajnik Vijeća Europe i generalni direktor UNESCO-a povjerenici su ove Konvencije.

2. Tijelo kojem je Konvencija povjerena kod kojega je neki akt, obavijest ili priopćenje položeno, obavijestit će stranke ove Konvencije, kao i druge države članice Vijeća Europe i/ili UNESCO-ve Europske regije o:

a) svakom potpisu:

b) polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu;

c) svakom danu stupanja ove Konvencije na snagu u skladu s odredbama članaka XI.2. i XI.3.4.;

d) svakoj rezervi stavljenoj u skladu s odredbama članka XI.7. i o povlačenju svake rezerve stavljene u skladu s odredbama članka XI.7.;

e) svakom otkazu ove Konvencije u skladu s člankom XI.6.;f) svakoj izjavi danoj u skladu s odredbama članaka II.1, ili članaka II.2.;

g) svim izjavama danim u skladu s odredbama članka IV.5.;

h) svakom zahtjevu za pristup podnesenom u skladu s odredbama članaka XI.3.;

i) svakom prijedlogu danom u skladu s odredbama članka XI.8.;

j) svakom drugom aktu, obavijesti ili priopćenju koji se odnose na ovu Konvenciju.

3. Tijela kojem je Konvencija povjerena koji dobije priopćenje ili da obavijest u skladu s odredbama ove Konvencije, odmah će o tome izvijestiti drugog tijelo kojem je Konvencija povjerena.

U potvrdu toga su potpisani predstavnici, za to propisno ovlašteni, potpisali ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Lisabonu 11. travnja 1997., na engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku, s tim da su sva četiri teksta jednako vjerodostojna, u dva primjerka, od kojih se jedan pohranjuje u arhiv Vijeća Europe, a drugi primjerak u arhiv UNESCO-a. Ovjereni prijepis dostavit će se svim državama iz članka XI.1., Svetoj Stolici i Europskoj zajednici, te Tajništvu Ujedinjenih naroda.

Prijevod: Centar za istraživanje i razvoj obrazovanja